

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Poznań –
Stare Miasto w Poznaniu (Polska) w dniu 23 sierpnia 2021 r. – MJ przeciwko AA**

(Sprawa C-521/21)

(2022/C 24/18)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MJ

Strona pozwana: AA

Pozostali uczestnicy: Rzecznik Praw Obywatelskich

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 i 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych („KPP”) należy rozumieć w ten sposób, że nie jest sądem ustanowionym na podstawie ustawy w rozumieniu prawa Unii sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko sędziego w tym sądzie w procedurze, w której:
 - a) wyboru osoby wskazanej do nominacji sędziowskiej Prezydentowi RP dokonała obecna Krajowa Rada Sądownictwa, wybrana sprzecznie z polskimi przepisami konstytucyjnymi i ustawowymi, która nie jest organem niezależnym i nie zasiadają w niej przedstawiciele środowiska sędziowskiego powołani w jej skład niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej, a tym samym nie doszło do skutecznego złożenia wniosku o powołanie na urząd sędziego przewidzianego w prawie krajowym;
 - b) uczestnikom konkursu nominacyjnego nie przysługiwało odwołanie do sądu w rozumieniu art. 2 i 19 ust. 1 TUE oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych;
2. Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w składzie sądu zasiada osoba powołana w warunkach opisanych w punkcie 1:
 - a) stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które badanie zgodności z prawem powołania takiej osoby na urząd sędziego przekazują do wyłącznej właściwości izby Sądu Najwyższego, składającej się wyłącznie z osób powołanych na urząd sędziego w warunkach opisanych w punkcie 1, i które zarazem nakazują pozostawienie bez rozpoznania zarzutów dotyczących powołania na urząd sędziego, przy uwzględnieniu kontekstu instytucjonalnego oraz systemowego;
 - b) wymagają one, w celu zapewnienia skuteczności prawa europejskiego, takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która umożliwi sądowi, również z urzędu, wyłączenie takiej osoby od rozpoznania sprawy na podstawie – stosowanych przez analogię – przepisów o wyłączeniu sędziego, który jest niezdolny do orzekania [*iudex in habilis*];
 - c) wymagają one, aby sąd krajowy w celu zastosowania prawa unijnego i osiągnięcia *effet utile* pominął wyrok krajowego trybunału konstytucyjnego, o ile wyrok ten uznaje za niezgodne z prawem krajowym rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego z powodu podniesienia okoliczności wadliwości powołania sędziego, które nie spełniało wymogów Unii Europejskiej dotyczących niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP;

- d) wymagają one, aby sąd krajowy w celu zastosowania prawa unijnego i osiągnięcia *effet utile* pominął wyrok krajowego trybunału konstytucyjnego, jeśli stoi on na przeszkodzie wykonaniu postanowienia Trybunału Sprawiedliwości UE w przedmiocie środków tymczasowych, które to postanowienie nakazuje zawieszenie stosowania przepisów krajowych uniemożliwiających badanie przez sądy krajowe spełnienia wymogów Unii Europejskiej dotyczących niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 Karty Praw Podstawowych.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 30 czerwca 2021 r. w sprawie T-51/20, Mélin/Parlament, wniesione w dniu 30 sierpnia 2021 r. przez Joëlle Mélin

(Sprawa C-541/21 P)

(2022/C 24/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Joëlle Mélin (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie T-51/20, Mélin/Parlament;
- uwzględnienie zarzutu bezprawności i stwierdzenie, że art. 33 akapity 1 i 2 oraz art. 68 akapity 1 i 2 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanym dalej „przepisami wykonawczymi”) są niezgodne z prawem;
- stwierdzenie braku podstawy prawnej decyzji sekretarza generalnego z dnia 17 grudnia 2019 r. i stwierdzenie jej nieważności;

Tytułem żądanie głównego:

- stwierdzenie, że Joëlle Mélin przedstawiła dowód zatrudnienia swojej asystentki zgodnie z wymogami art. 33 akapity 1 i 2 przepisów wykonawczych i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;

W rezultacie,

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2019 r., doręczonej pismem nr D202484 z dnia 18 grudnia 2019 r., wydanej na podstawie art. 68 decyzji prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 z dni 19 maja i 9 lipca 2008 r. „ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, stwierdzającej istnienie po stronie Parlamentu wierzytelności wobec skarżącej w kwocie 130 339,35 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach pomocy parlamentarnej i uzasadniającej wszczęcie ich windykacji.
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 2019–2081 informującej skarżącą o istnieniu wierzytelności względem niej w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 17 grudnia 2019 r. i wzywającej ją do zwrotu nienależnie wypłaconych kwot w ramach pomocy parlamentarnej na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych oraz art. 98–101 rozporządzenia finansowego;
- Obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.